

ივერიის

გაზეთის დასაყვებად და კრძალვას განაწესდა. გაზეთის დასაყვებად უნდა მიჰმართოს: თბილისი რედაქციის, ანალო-სტოვის ქუჩაზე, სახლი № 3, ზ. ნოდუაშვილის საცხოვროს, გოლოგინის პრისონში, ცენტრალურსა და გრენოვსის ქუჩების მალაჩისა.

ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრატეგია რუბ. 4 კპ.

გაზეთი ღირს		მისი	
თვე	მისი	თვე	მისი
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

კალკი ნომერი—ერთი შუკრა.

1877—1887 წელწი

საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

1877—1887 წელწი

გაზეთი ივერიის პირველი ნომერი

ამ ეპოქაში გაზეთი უფრო ბასილია საზოგადოებისა და მწერლობისათვის იმის თაობაზე, თუ რა გზას უნდა დაეადგინოს, რომ მოზარდს თაობას სწავლა-განათლება არ მოავალით. მშობლები და ნათესავნი, რომლებსაც შეეძინებოდათ აქვთ, თუ რამდენად საჭიროა სწავლა-ცოდნა, სცდილობენ როგორმე დასძლიონ იგი დაბრუნდნენ, რომელიც გზაზედ ედგობინათ. მართლაც, სამწესობარო სწავლა-ცოდნა, რომელიც გვიძინებდა და თუ სხვა მიზეზების გამო, მინდა და მინც საზოგადოება საქმეთა სწავლა-ცოდნისათვის საზოგადოებას მოვადგინოთ არიან უოველი დონისობისა ინტერესი, რათა მოზარდს თაობაში მიეცეს საშუალება სწავლა-ცოდნის შექმნისა.

ყოველივე ესე მეტად საკრძანებელია ჩვენის საზოგადოებისათვის, რომელიც არც მდღერად და განათლებისათვის შორს არ არის წასული. ჩვენ უკვე ვითქვამს, რომ ჩვენის ცხოვრების მთავარი ნიშნებია ჩვენის ევროპეული დასავლური შეხებულება შესაძლოა მხოლოდ სწავლა-განათლების შემწეობით; ამიტომაც თუ სწავლა-ცოდნის არ მივხდით, ჩვენ წარმატებას, ჩვენ

ევროპეული დასავლური შეხებულება კიდევ უფრო დასაძრავად უნდა იქმნება სწავლა-განათლებისათვის, თუ ჩვენ დროთა-გითარებას არ შევუფერებთ ენაწილ-კაცობის აღზრდას და სწავლა-განათლების საქმე.

საერთო განათლების სამინისტრომ საშუალო განათლების წარმატებისათვის საჭიროად სცნო გამოეცა ისეთი ცირკულიარი, რომლის ძალითაც გიმნაზიებში უნდა მიიღონ მხოლოდ შვილები იმ მშობლების, რომელთაც საშუალება აქვთ საჭირო ზედამხედველობა იქონიონ მოსწავლეთა თაობაზე და აგრეთვე ისეთი მდგომარეობაში ჩააყენონ, რომ არავითარი დაბრკობა არ შეეძინებოდეს სწავლის დროს. დარბ მშობელთა ენაწილ-კაცობის მიხედვით, თუ ეს უკანასკნელი გიმნაზიის მთავრობისათვის შესაძლებელი იქნება გამოიჩინონ. აგრეთვე იმავე სამინისტროს განკარგული იქნა მოსამზადებელი კლასები გიმნაზიებისა და პროგიმნაზიებისა.

რასაკვირველია, ჩვენს საზოგადოებას ამ შედეგის დასაყვებად საერთო განათლების სამინისტროს, რადგანაც ჩვენი საზოგადოება მომეტებულ ნაყოფად შეუძლებელი და ხელმოკლე და ჩვენი მშობლები ვერ იქონიებენ მოზარდს თაობაზე იმ ზედამხედველობას, რომელიც თხოველობის ცირკულიარი. აგრეთვე იგივე სიდარბივე: ხელმოკლეობა, ხელის შეკეობილი მინაზიში, ოჯახში მოვალეობა და სწავლის მიხედვით იმდენად, რომ ისინი გიმნაზიებში მივადაროთ,

რადგანაც მინაზიში, ოჯახში უმწიფის მომზადება და სწავლა, ერთი-ნოთა უფრო ძვირად ჯდება, ვიდრე სასწავლებელი.

ამდგომარეობაში, რომ ზემოთ მოხსენებულ გარემოებათა მომეტებული მნიშვნელობა აქვს ჩვენს შეუძლებელს ერისათვის.

მინისტრის ცირკულიარს მხოლოდ ის აზრი აქვს, რომ დროთა-გითარებას შევუფეროთ სწავლა-განათლების საქმე. ჩვენ, რასაკვირველია, ამ დარბების დაგვარად უნდა მოვიქცეთ.

ესევე ვითხოვთ, რა დროე ვიღონოთ, რომ სამინისტროს ცირკულიარის აზრი შევასრულოთ და სწავლა-განათლების საქმე ხელიდან არ გავუშვათ. უმთავრესი იქნება ისევე ჩვენთვის უნდა ვვიპოოთ, ჩვენივე მეცადინეობა უნდა გავარკვევოთ და მით ცირკულიარის აზრისამებრ დროთა-გითარებას შევუფეროთ ჩვენი მდგომარეობა...

ჩვენ უნდა მივმართოთ ჩვენს საზოგადოებას სწავლის, რომელიც სწორედ მოქმედებს ჩვენს მდგომარეობაში მყოფთათვის, როგორც იყო, ჩვენსვე მცირე დადგომილ დგარსათვის ორი სათავადაზნაურა სკოლა და ისევე ეს სკოლები უნდა შევუფეროთ ენაწილ-კაცობის გარემოებას, თუ გვიჩნდა, რომ დღის ითვისება სასარგებლო იქნებოდა ჩვენთვის. თუ ეს სკოლები იმავე მდგომარეობაში დავტოვებთ, რა მდგომარეობაში იქნება ჩვენს აქამდე, ისინი თითქმის სრულიად უნაყოფი იქნებიან, რადგანაც უმწიფის უმეტესობა მინც არც იქნება გიმნაზიებში შესვლას თანაირთ მშობლებსა სიდარბის გამო; თანაც ისევე უნდა ვი-

ქონოთ მხედველობაში, რომ სათავადაზნაურა სკოლებს ჯერჯერობით არავითარი უფლება არა აქვს.

მაშასადამე, ამ სკოლების ხასიათი შევცვლით უნდა იქნას იმ გვარად, რომ არც გიმნაზიების და მდგომარეობის კარები დავუხსნათ ჩვენს შვილებს და არც ჩვენს მდგომარეობის შესაფერის სწავლა-ცოდნა მოვავლით მათ. მწერლობაში უკვე გამოითქვა რამდენიმე აზრი იმის თაობაზე, თუ რა გვარად შევცვალოთ ჩვენი სათავადაზნაურა სკოლები. ბნამ წყაღებულმა ჩვენს გაზეთში განმარტის აზრი, რომ საჭიროა ტუფილისა და ქუთაისში ვიქონიოთ მოსამზადებელი კლასები, რომელთა დასრულების შემდეგ უმწიფის შეუძლებელთა გიმნაზიებისა და სხვა საშუალო სასწავლებლებში გადავიყვანოთ. აგრეთვე, ბნამ წყაღებულთა აზრით, საჭიროა, რომ ტუფილისსა და ქუთაისის თავადაზნაურაბაში ერთად დაარსოს ერთი გიმნაზია მშუელი ადვოკატი, მაგალითად, და ბნ სურამში. მეორე აზრი წარმოატევა გაზეთი „НОВОЕ ОБОЗРЕНИЕ“-ში. ამ გაზეთის შეხედულობით, საჭიროა სათავადაზნაურა სკოლები გარდაქმნათ ან სრულს გიმნაზიებად, თუ მთავრობა მინაზიებს მათ სამინისტროს გიმნაზიებისა და პროგიმნაზიების უფლებათა, — ან და პროფესიონალურ სკოლებად, რომელსაც სრული, დამთავრებული კურსი უნდა ჰქონდეთ.

ჩვენი ვფიქრობთ, რომ ეს ორი აზრი ფრიალ საყურადღებოა, მაგრამ თვითველი მათგანი იმდენად სურვილი არ არის, რომ ჩვენი სურვილი განათლებისა დასაყვარდოლოს და დროთა-გითარებაში

რებს შეუფეროს, და ამიტომაც ერთივე მნიშვნავს ჩვეულებრივ იმავე საგანს, როგორც უკვე ვთქვით, სამინისტროს ცირკულიარით გიმნაზიებისა და პროგიმნაზიებში გააუქმეს მოსამზადებელი კლასები, უმწიფის, უმწიფის მშობლების მოსამზადებლისათვის ისევე ჩვენს ვივისროთ და რამდენად საძინელი და შეუძლებელია ჩვენთვის სასურთის დადებით მინაზიში, ოჯახში, ან და კრძალვის სწავლა-ცოდნაში, რომელიც უმწიფის ცხადია, რომ ჩვენი ისეთი ან სასარი უნდა ვიპოვოთ, რომ უმწიფის მომზადება გვეყრნებოდეს. აი ამიტომაც აუცილებელია საჭიროდ არიან მოსამზადებელი კლასები ტუფილისსა და ქუთაისში, რათა მოზარდს თაობაში იმდენად რიგისი პირველ-დაწყებითი სწავლა-ცოდნა შეიძინოს, რომ სხვა სასწავლებლებში გადასვლა შეეძლოს; მაგრამ რადგანაც ზოგ სასწავლებლებში უმწიფის უმწიფისათვის მოუძრებელი იქნება, ამიტომაც საჭიროა ვიქონიოთ, პროგიმნაზიის კლასების მაგიერ, პროფესიონალური სკოლები, რომლებსაც გადავად მოსწავლეთა უმეტესობა მოსამზადებელ კლასებში, ასევე და ამ გვარად მოსამზადებელი კლასების გზას მისცემს ზოგს გიმნაზიებში და ზოგს პროფესიონალურ სასწავლებლებში. რამდენისა შე მოსამზადებელი სკოლებისა და მოსამზადებელი კლასების შენახვა ტუფილისისა და ქუთაისის თავადაზნაურაბაში იმავე ფასად, თუ უფრო იაფად არა, და უკუდგება, როგორც უკვე ვთქვით სათავადაზნაურა სკოლების შენახვა. თუ ასე მოვიქცით, მამნი ზოგს მივცემთ საშუალებას

უელეტონი

ამოგზავრება სამეგრელოში

რამტე გვაჭირდა სამეგრელოზე დასავლეთ და რატომ ვერ დასვარდეთ უელეტონი — ამის მიზეზები. — საყურადღებო საგნები, რომელიც შესახებ გაზეთს ოაგინი აზრი უნდა გამოეცა. — უოლი მგზავრება — უელეტონის სასტუმრო და გზაბაჭყალე ნუმიზმატი. — ოქროს მატყლოვანი ვერძის საცდელე ოქროს მატყლოვანი სიმინდი და მისი ვაჭრობა. — ჰალაქის სახელი, კურკუსის ხალი და X — ის ქალი. — უოლის კანდელადი დასახლები არა-მარე. — პლატონის ტრა და მისი განჩენა. — გუბერნატორი ქ. ფოთში. — ფოთის კანდელადი მარ-მოკვარეობა. — გუბერნატორის სახელი ფოთში და სტრევიტის საჭიროება.

ბნო რედატორო, ეგებ გვიკვიროთ, რომ ჩემი აღნათქვამი აქამომდე ვერ აღუასრულე და ევრადერი ამავე, ცნობა და წერილები ვერ გამოუტყ-

ვანე თქვენს რედატორს იმ უბნდამ, რომელსაც სამეგრელოს უფოდებენ; ეგებ ზამბაც მემხობი, უფლება ვაქვთ ასეთი სახელი მიწოდოთ, და აი რას იხსიოთ რამ არა მომზადარა, რომ გავწიოთ საშუალებით გამოსაქვეყნებელი ყოველივე და კითხვებისათვის საინტერესო, გასართობი, სამაჟორეული, გონების საფარჯიშო, ან ყურის მისაძვარბი; დღე-მისის ურჯუნად არადა არ მოიპოვება ისეთი საზოგადოება, რომ ამ ისე ვანდგელო-რა ითქმოდეს: ეს საზოგადოება სწორედ რომ ანგელოთა კრებას წარმოადგენს. ან ისე ვანგელოთა იყოს, რომ ამის თქმა-და შეიძლებოდეს: ეს — ეშმაკა ვერდი და, მაშინ, სამამე, მისი ყოველ-ცხოვრების აწვერა არაყისათვის საჭირო არ არისო. ამას ბანებით უფოთლ ჩემს სასაყვედლოდ, მოქალაქე ხელმწიფე, და მეტ კერის დავიკრავთ და თვის ეო-

დებ თქვენს საყვედლოს. მაგრამ ვარწმუნებ პატრონის სიტყვით, რომ ჩემს სიჩუმის მიზეზი არც საზოგადოების ანგელოზობა, არც მისი ეშმაკობა, არც სიზარბაც, არამედ ერთი რამ, რომლის თქმა ახლა არ შეიძლება და სხვა სახისათვის ვადავებ.

მეწიწმუნებ, რომ თვით მე მაწუნებთ დღევანდელი ჩემის სულის მდგომარეობა: ათას ნაირი მოვლენანი ჩემის უბნის მკვიდრთა ცხოვრებისა ერთი მეორეზე იხლართებიან ჩემს ტვინში, მინდა ქალაქულად ვადავებოთ და ვაჭრის სახელი ვადავებოთ და, როცა უამს მოვანებებ, ჩემი გონება ისეთს შეგებს იგონებებს, როგორც ძეგობაგან განთავისუფლებული დედაკაცი; ჩემს სულს ისეთი შეღავით მიეცება, როგორც მიჯნურთ, როცა ერთმანეთს გამოუტყალებენ ხოლმე ვეზადას.

ამ ხელად აღინიშნა შემდეგს საბუნებრივ, რომელსაც, ჩემის აზრით, ღ-

რსი არაინ გაზეთის ფურცლებისა და მკითხველს ყურადღებისაც.

ა) იმერეთის ენაბრების ორად ვაყოფა და გურია-სამეგრელოს საარქივო კოთედის ფოთში დაარსება; როგორ მიეცება გურის, სამეგრელოს და ლენქუშის სამხედლოება სხენეულს ქალაქში კათედის დაარსებას და მარტვილის გუბერნიას. ყოველად სამხედლო გივიგლის სიტყვა და საქმე ამ საგნის შესახებ.

ბ) აქაურ საზნაურთა სასწავლებლის სახლის ასაშენებლად ხელის მოწევა თავადაზნაურთა და ფულის მოკრების შეწყვეტის მიზეზი.

გ) სამარგალი საჩიროს ანაზის გამოკრება და ეკრისის ფარნაოზი — შოკრია. მისი წინამორბედული სურამა და წამება.

დ) სენაკის მარის თავადაზნაურთა წარმომადგენლის, ნობილის პატრიტემულ ბუნე ფლავის ვარდცხაობა, ამ თანამდებობაზედ ორი შემარბილი კანდიდატი: დიდანი და მებოი.

ე) ქუთაისის გუბერნატორის მოგზაურობა სამეგრელოში. სენაკის თავადაზნაურთა თონა გუბერნატორისად, რომ მივერულად სწავლება ნუ იქნება, თორემ მეტად შეეწიწმუნებოთ.

ვ) სიმინდი ვაჭრობაგან აწმანაგობის შედგენა და მისი მოკლე დროის სიცოცხლე.

ზ) ფოთის ქალაქის თვით-მართელობა და გუბერნატორის მიწვევა.

ჟ) ზემოხსენებულ საგნებისა ჩვენს უბნში სტუმრის და მასპინძლის საღაპარაჟო. ამაზე უბნობა აქერი, ბერი, ახალგაზრდა მოხუცი, ქალი და ვაჭრის სხვა სხვადასხვადას, ვაჭრობა, სასტუმროებსა, ქალაქებში და ყრილობებში, მაგრამ გაზეთის-ქი ჯერ თავისი აზრი არ გამოუთქვამს, ახალგაზრდა-სხვა მიზეზების გამო ცოცხლ ხანს ბერის რამე ვეკრილ უნდა აქაზრო მე, ქვემოთ ხელის ამის მომწერება, და მხოლოდ ვაჭროთ უნდა აღინიშნო თვალში სახირო საწინე-

